

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

9. Sed flocci pendit. Vitatur. Populi studia. Magistratus conniventia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

sentibus nostris litteris denunciamus, notificamus, & respective in virtute sanctæ obedientiæ omnibus Nobis subditis, ac fidelibus cujuscunque Ordinis, Religionis, status aut conditionis existant districte præcipiendo mandamus; uolentes ac præcipientes non solum debitum hæc locis intimari, sed etiam per totam Diæcesin nostram de Ambone publicari, & ad valvas Ecclesiarum ubiq; affigi, salvis tamen in omnibus Processibus Apostolicis, & aliis à Fiscali Nostro jam institutis, aliisq; censuris aliundè incurris. Decretum & signatum in Civitate nostrâ Coesfeldensi, vigesimâ nonâ Augusti, Anno millesimo, sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Sed Mallingcroftius, & cò parum terticulamento porculsus, nihil propterea mutabat, tantò in æde sacrâ frequenter, quanto videbat suum isthie consortium studiosius evitari. Ipsi namque sacram ædem subingresso fugere Capitulares, cessare cantus, omitti horariæ psallentium preces, abrumpi sacrificia, extingui candelæ, quæque alias sacris interdicto fieri assolent, gnaviter expediri; attonitâ primùm, suspensâque plebe, mox etiam Decani commiseratione, post habitu sacri Ordinis respectu, in calumnias effusâ; Chorifugas illos, post dira-

9.
Sed floc-
ci pen-
dit.

Vitatur
uti Ex-
commu-
nicatus.

1654.

*Magistratus
conniven-
tia.*

rum, furcarumque imprecationem, dignos esse, qui non ex æde solum, sed & urbe & orbe expellantur. Neque verbis tantummodo certatum. Diplomata, quibus sacrorum Decanus interdictione corripiebatur, ut primum Ecclesiarum propylæis affixa erant, mox hic lacera, isthic avulta, alibi fœdis conspurcata sordibus visabantur. Enimvero ejusmodi facinora pleraque erant execratione multorum prædaminata: nec tamen ideo Senatus, quamvis hæc invito etiam Principe fieri, nec aliò, quam ad seditionem spectare, haud obliturè prævideret, negotium uti par erat, dispellere festinavit. Suadebant providentiores, certè non pauci, ut istum vulgi favorem, ac prona erga Decanum studia celeritate præciderent; ut antevertent motibus, ad quos excitandos hujusmodi facta & sermones seu veri, seu ficti, apud homines turbarum avidos juxta valerent; ut iis statuerint pœnæ, qui Basilicam D. Pauli spectandis tantum, animandisque Decani factionibus adirent. Sed quod adeò bene monentibus obtemperatum non sit, suâ Senatores indulgentiâ & cunctatione postea, cum eorum authoritas apud plebem ferè concidit, experti didicere, quantum virium morbis accedat, procrastinatione mediorum; quæ si essent in tempore adhibita,

hibita, omnes plebi factionis nervos suecidissent, & animum Decano pervicacem.

Is enim auctis in dies singulos odiis populo utebatur, non ad Principis solum, *Odium Capitulariumque, sed & Jesuitici nomis execrationem.* Hi namque quod jure *Societas Decanum* sacrī interdici affirmāscent, apud *tis.* *10.*
vulgum viri studiosum, infames, invisiq; uti turbarum omnium, ita & harum præcipui audiebant incentores. Quippe concilio à Capitularibus per illud tempus hortulo seu terræ particulâ, extendendis Collegij ædificiis, orientem versùs per opportunâ, merum per favorem, exēcrando *Jesuitas* programmati subscriptissile, Intenditque suspicionem, quod Theologorum alter è Societate (erat is Petrus *Witfeldius* rarâ eruditione, veteraque multarum rerum usu venerandus senex) Decanum à sacrī amoveri posse judicârat, quoniam electione Romæ comprobata, ipse ad Imperatorem conversus, laboraverat seculari manu potestatem Ecclesiastitam impedire. Id uti ab aliis item consultis tactum non erat, ita suo arbitratu creditus est addidisse, eò proniore ad hæc populo, quod contrarium à ceteris Religiosorum familiis viderent, si non aperte defendi, saltem uti verisimilius *Favor amplexari.* Hi namque *Mallingcrotium Religio-*